

อิทธิพลของการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
โรงเรียนพาณิชย์การตั้งตรงจิตร

Internet Use and Related Variables Affecting Learning Achievement of Vocational
Certificate and High Vocational Certificate Students in Tangtrongchit Commercial School

สืบพงษ์ นาคมณี* พรรณี ลีกิจวัฒน์** ไพฑูรย์ ทิมดี***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของการใช้อินเทอร์เน็ต และตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนพาณิชย์การตั้งตรงจิตร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 274 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตความคุมคน สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา สภาพแวดล้อมในที่พักอาศัย และการใช้อินเทอร์เน็ต มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89, .65, .76, .84, .75 และ .95 ซึ่งข้อความมีลักษณะเป็นส่วนประมาณค่า 6 ระดับ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) มีความสัมพันธ์กับการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 9 ตัว โดยเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 จำนวน 7 ตัว ประกอบด้วย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_7) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษา ค้นคว้า ตามหลักสูตร (X_{11}) สภาพแวดล้อมในที่พักอาศัย (X_{10}) ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต (X_{13}) การใช้ประโยชน์จากข้อมูล/ความรู้ที่ได้จากการใช้อินเทอร์เน็ต (X_{16}) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาค้นคว้า ตามอรรถาธิบาย (X_{12}) ประสิทธิภาพในการใช้อินเทอร์เน็ต (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .29, .24, .23, .23, .22, .19, .18 และที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จำนวน 2 ตัว ประกอบด้วย ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต (X_6) รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .14 และ .13 ตามลำดับ

2. อิทธิพลของการใช้อินเทอร์เน็ต และตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_7) ประสิทธิภาพในการใช้อินเทอร์เน็ต (X_3) และสภาพแวดล้อมในที่พักอาศัย (X_{10}) โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 13.40

สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.179 + 0.183X_7 + 0.060X_3 + 0.093X_{10}$$

สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.235Z_7 + 0.157Z_3 + 0.159Z_{10}$$

คำสำคัญ : การใช้อินเทอร์เน็ต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

* นักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
** รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Abstract

The purposes of this research were to study the influence of the use of internet, and the factors that involved with students' learning achievement.

The sample group was 274 students that consist of vocation and higher vocation of computer department at Panichayakarn Tangtrongchit in semester 1 of 2009 academic year by systematic random sampling.

The equipment of this research was a questionnaire on the aptitude in using computer knowledge and internet knowledge, the aim in future and themselves controlling, the attitude towards environment in educational institution, the attitude towards environment in quarters, and the use of the internet. The reliability of questionnaire was .89, .65, .76, .84, .75 and .95, six-level rating scale. The data were analyzed to frequency, percentage, standard deviation, and stepwise multiple regression. The results of this research are:

1) Learning achievement (Y) had a relation with the use of the internet and 9 variables, that sequenced by correlation efficiency (X) from the most to at least (7 variables), significant level at .01, that consisted of the persuasive (X₇), the using of internet for study, searching be following to the program (X₁₁), the attitude towards environment in quarters (X₁₀), the frequency of using internet (X₁₃), the useful of data or knowledge from search engine (X₁₆), the using of internet for self-study (X₁₂), the experience from using of internet (X₃), the correlation efficiency were .29, .24, .23, .23, .22, .19, .18, and at the significant level of .05 had 2 variables which consisted of the aptitude in using computer knowledge and internet knowledge (X₆), the average of monthly income (X₅) the correlation efficiency were .14 and .13.

2) The influence of the use of the internet and the related variable with learning achievement (Y) at significant level of .01 were the persuasive (X₇), the experience from using of internet (X₃), the attitude towards environment in quarters (X₁₀), they will be predicted in 13.40 percentage

Regression Equation the raw score

$$\hat{Y} = 1.179 + 0.183X_7 + 0.060X_3 + 0.093X_{10}$$

Regression Equation the standard score

$$\hat{Z} = 0.235Z_7 + 0.157Z_3 + 0.159Z_{10}$$

Keywords : The use of the internet learning achievement

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

อินเทอร์เน็ตเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนทั่วโลกได้สัมผัสกับแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ได้อย่างไร้พรมแดน โดยเฉพาะด้านการศึกษา อินเทอร์เน็ตได้สร้างหนทางมากมายหลายประการต่อการประยุกต์ทางด้านการศึกษา เช่น การสร้างรูปแบบการเรียนแบบสถานการณ์จำลอง การสร้างห้องสมุดเสมือนจริงที่ทำให้ผู้เรียนใช้ค้นคว้าตำราเสมือนว่าได้เข้าไปใช้ในห้องสมุด อินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองการใช้งานระบบเครือข่ายสารสนเทศได้อย่างกว้างขวาง เกิดเป็นสังคม

ใหม่ในการเรียนรู้ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเรียนรู้ นักเรียน นักศึกษา สามารถติดตามเทคโนโลยี และ เรียนรู้เพิ่มเติมจากหลากหลายคลังความรู้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ทำให้อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในวงการการศึกษา รวมถึงสถานศึกษาของไทยได้ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่ง ในการติดต่อสื่อสาร และ การเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียน การสอน รวมทั้งเพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการนำระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการศึกษาในสถาบันการศึกษาอย่างแพร่หลายมากขึ้นนั้น แต่จากการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร ของทศพร วาณิชยานนท์ [1] พบว่า บริการที่เลือกใช้มากที่สุดบนอินเทอร์เน็ตคือ บริการสืบค้นข้อมูลเวปไซต์เพื่อค้นหาข้อมูลความรู้ทั่วไปเพื่อความบันเทิง เนื้อหาในเว็บไซต์ที่เลือกมากที่สุดคือ เพลงใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งจดหมายถึงเพื่อน และใช้บริการสนทนาเพื่อคุยกับเพื่อน จึงส่งผลให้ผลการเรียนตกต่ำลง ซึ่งสอดคล้องกับ รพีพร มณีพงศ์ [2] ซึ่งพบว่าการใช้อินเทอร์เน็ตที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียน คือ การใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง หรือใช้กิจกรรมส่วนตัว เช่น การสนทนากับเพื่อนหรือผู้ใช้อินเทอร์เน็ตด้วยกัน การเข้าเว็บไซต์เพื่อการท่องเที่ยว หรือกลุ่มข่าวที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา

โรงเรียนพณิชยการตั้งตรงจิตร ได้มีการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไว้บริการแก่นักเรียน นักศึกษาเพื่อศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม แม้ว่าทางโรงเรียนจะให้การสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาในการใช้การสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและค้นคว้าข้อมูลต่างๆ แต่บริการของอินเทอร์เน็ตมีหลากหลายมากมายที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน นักศึกษาเป็นอย่างมาก ไม่เฉพาะค้นคว้าข้อมูลเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในด้านอื่นๆ เช่นกัน ตลอดจนยังไม่มีผู้ใดศึกษาอิทธิพลของการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนพณิชยการตั้งตรงจิตร

จากความสำคัญ และ ปัญหาที่เกิดขึ้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาอิทธิพลของการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนพณิชยการตั้งตรงจิตร ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการ

วางแผนการเรียนรู้ การให้คำแนะนำวิธีการเรียนโดยใช้อินเทอร์เน็ต การปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน การวางแผนการให้บริการอินเทอร์เน็ตอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน นักศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมนักเรียน นักศึกษาให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนพณิชยการตั้งตรงจิตร

2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนพณิชยการตั้งตรงจิตร

3. สมมติฐานการวิจัย

1. การใช้อินเทอร์เน็ต และตัวแปรที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนพณิชยการตั้งตรงจิตร

2. การใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลร่วมกันต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนพณิชยการตั้งตรงจิตร

4. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนพณิชยการตั้งตรงจิตร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 865 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 274 คน ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วย

วิธีการคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane ที่ความคลาดเคลื่อน 5% และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic random sampling)

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 7 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพทั่วไป ของนักเรียน นักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Multiple choices) และแบบคำถามปลายเปิด (Open end)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 6 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 6 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบวัดคุณลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 6 ระดับ

ตอนที่ 5 แบบวัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 6 ระดับ

ตอนที่ 6 วัดสภาพแวดล้อมในที่พักอาศัย ที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 6 ระดับ

ตอนที่ 7 วัดการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน นักศึกษา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 6 ระดับ

5.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประเด็นของข้อคำถาม
3. ดำเนินการปรับปรุงและสร้างข้อคำถาม
4. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนพณิชยการตั้งตรงจิตร จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นอัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเรียงตามลำดับในแบบสอบถามตอนที่ 2, 3, 4, 5, 6 และ 7 ดังนี้ .89, .65, .76, .84, .75 และ .95

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนพณิชยการตั้งตรงจิตร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2552 ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2552 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 274 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่าง

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อินเทอร์เน็ต และตัวแปรที่เกี่ยวข้อง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาเป็นรายคู่ โดยใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

2. การวิเคราะห์อิทธิพล ของการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

8. ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลการวิจัยดังแสดงในตารางที่ 1 - 3 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา

Var	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	Y
X ₁	1.00	.86**	-	.06	-.06	.15*	-.02	.16**	.16**	.03	.03	-.06	-.07	-.04	-.03	-.07	.01
X ₂		1.00	-	-.03	-.04	.16**	.09	.20**	.18**	.06	.08	.02	-.05	-.04	.06	-.03	-.02
X ₃			1.00	.08	-.03	.16**	.07	.07	-.01	.07	.14*	.14*	.25**	.19**	.08	.08	.18**
X ₄				1.00	.10	.03	-.02	.02	-.00	.14*	-.06	-.11	.05	.19**	-.07	-.10	.00
X ₅					1.00	.05	.06	-.02	-.11	.11	.06	.10	.14*	.12	.10	.07	.13*
X ₆						1.00	.31**	.15*	.13*	.38**	.60**	.48**	.29**	.29**	.48**	.59**	.14*
X ₇							1.00	.48**	-.06	.28**	.44**	.39**	.34**	.26**	.32**	.41**	.29**
X ₈								1.00	-.10	.01	.15*	.12	.11	.11	.01	.02	.06
X ₉									1.00	.20**	.17**	-.00	-.15*	-.07	.13*	.12*	-.11
X ₁₀										1.00	.54**	.48**	.37**	.24**	.47**	.48**	.23**
X ₁₁											1.00	.62**	.28**	.29**	.59**	.67**	.24**
X ₁₂												1.00	.32**	.29**	.62**	.65**	.19**
X ₁₃													1.00	.48**	.25**	.27**	.23**
X ₁₄														1.00	.20**	.20**	.07
X ₁₅															1.00	.73**	.11
X ₁₆																1.00	.22**
Y																	1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อหาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน นักศึกษา

ชุดของตัวพยากรณ์	R	R ²	SE _{est}	F
X ₇	.090	.084	.423	24.914**
X ₇ , X ₃	.333	.111	.417	16.917**
X ₇ , X ₃ , X ₁₀	.367	.134	.412	13.971**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์

ตัวพยากรณ์	b	SE _b	β	t	Sig.
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X ₃)	.183	.046	.235	3.992**	.000
ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต (X ₇)	.060	.022	.157	2.769**	.006
สภาพแวดล้อมที่พักอาศัย (X ₁₀)	.093	.034	.159	2.701**	.007

R = .367, R² = .134, F = 13.971, SE_{est} = .412, a = 1.179

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัย ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้อง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีจำนวน 9 ตัวที่มีความสัมพันธ์กัน โดยเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 จำนวน 7 ตัว ประกอบด้วย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_7) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .29 การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษา ค้นคว้า ตามหลักสูตร (X_{11}) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .24 สภาพแวดล้อมในที่พักอาศัย (X_{10}) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .23 ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต (X_{13}) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .23 การใช้ประโยชน์จากข้อมูล/ความรู้ที่ได้จากการใช้อินเทอร์เน็ต (X_{16}) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .22 การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษา ค้นคว้า ตามอรรถาธิบาย (X_{12}) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .19 ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .18 และที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จำนวน 2 ตัว ประกอบด้วย ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต (X_6) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .14 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .13

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา มีจำนวน 3 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_7) ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต (X_3) และสภาพแวดล้อมในที่พักอาศัย (X_{10}) ดังนั้นสมการถดถอยหรือ สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา ในรูปของคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y} = 1.179 + 0.183X_7 + 0.060X_3 + 0.093X_{10}$$

สมการถดถอยหรือสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน นักศึกษา ในรูปของคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\hat{Z} = 0.235Z_7 + 0.157Z_3 + 0.159Z_{10}$$

จากสมการถดถอยพหุคูณแสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาเท่ากับ 0.367 โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัวมีอำนาจการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาร่วมกันได้ร้อยละ 13.40 และมีความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ หรือการประมาณค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 0.412

10. อภิปรายผล

การศึกษาอิทธิพลของการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนพาณิชย์การตั้งตรงจิตร สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นปัจจัยที่พบว่ามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา โดยเป็นปัจจัยที่เข้าสู่สมการถดถอยเป็นตัวพยากรณ์แรก และมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาได้ดีที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียน นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีแรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้ตนเองพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ McClelland [3] ที่พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ ผู้ที่มีความต้องการทำอะไรให้ประสบความสำเร็จ เครื่องล่อใจของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงคือ “การทำอะไรให้ดีขึ้น” (Doing Something Better) สำหรับพวกที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง การทำอะไรให้ดีขึ้น ก็เพื่อความสุขของตนเอง (Intrinsic Satisfaction) ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จึงหมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบผลสัมฤทธิ์ ตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสายฝน คำชาย [4] ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลนครอุดรธานี

ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ และประยูรไชยวรรณ [5] ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำนาจเจริญ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพพบว่ามี 5 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติที่มีต่อกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพศ บิดาจบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง

2. ประสิทธิภาพในการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นปัจจัยที่พบว่า มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักศึกษา โดยเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการในขั้นที่ 2 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียน นักศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก จะมีความชำนาญในการใช้งานอินเทอร์เน็ต และสืบค้นข้อมูลผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ได้สูงกว่านักเรียนที่มีประสิทธิภาพในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ตามที่ Wilbur Schramm [6] อธิบายว่า ประสิทธิภาพมีอิทธิพลต่อการรับรู้ความหมายของคน เนื่องจากคนแต่ละคนมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ไม่มีใครที่จะมีประสบการณ์เหมือนกันทั้งหมด ดังนั้นคนแต่ละคนจึงมีการรับรู้ความหมายแตกต่างกันไป สอดคล้องกับงานวิจัยของไพฑูริย์ พิมพ์ [7] ที่ศึกษาความคิดเห็นและการยอมรับการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีประสิทธิภาพการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตต่างกัน มีการยอมรับการเรียนการสอน e-learning ของสถาบันแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตสูงจะมีโอกาสได้รับข่าวสารและมีความเข้าใจกระบวนการเรียนการสอน e-learning มากกว่าผู้ที่มีประสิทธิภาพในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตน้อย

3. สภาพแวดล้อมในที่พักอาศัย เป็นปัจจัยที่พบว่า มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา โดยเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการในขั้นที่ 3 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียน นักศึกษาที่มีสภาพแวดล้อมในที่พักอาศัยที่

อำนวยความสะดวก ต่อการใช้งาน และเข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมถึงมีผู้ปกครองที่ให้การอบรม และเพื่อนบ้านที่คอยให้ความช่วยเหลือ จะส่งผลให้เกิดองค์ประกอบที่เป็นแรงเสริมให้เกิดการค้นคว้า หาข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์กับการศึกษา และประโยชน์กับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินทร์ ชูชม [8] ที่ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ มีสภาพแวดล้อมทางบ้านดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ และ ปราณี เอี่ยมละออภักดี [9] ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความสะดวกในการใช้งานคอมพิวเตอร์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ เรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน รองลงมาเป็นการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่อื่นๆ เช่นร้านให้บริการอินเทอร์เน็ต และการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่สถาบันการศึกษา ตามลำดับ

11. ข้อเสนอแนะ

11.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถานศึกษา อาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน นักศึกษา ควรร่วมกันสร้างนโยบาย รณรงค์ หรืออบรมให้นักเรียน นักศึกษา ตระหนัก และเกิดแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ที่เป็นแรงขับให้ตนเองพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ที่ได้ไว้

2. สถานศึกษา อาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน นักศึกษา ควรให้ความสำคัญในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการใช้อินเทอร์เน็ต ของนักเรียน นักศึกษา

3. ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องที่พักอาศัยอยู่กับนักเรียน นักศึกษา ควรร่วมกันสร้างบรรยากาศในสถานที่พักอาศัยให้เอื้อต่อการใช้คอมพิวเตอร์ และเข้าถึงอินเทอร์เน็ต เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาจะได้ใช้สืบค้นข้อมูลได้อย่างสะดวกสบาย

รวมไปถึงต้องให้การอบรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตในการหาความรู้กับนักเรียน นักศึกษา

11.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยและติดตามอิทธิพลของการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุง และพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษาให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และยังสามารถนำไปเป็นสารสนเทศในการสร้างนโยบายในด้านการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน นักศึกษาภายในโรงเรียน

2. การขยายขอบเขตของการศึกษาวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา ในสาขาวิชาต่างๆ ของโรงเรียนพณิชยการตั้งตรงจิตร และยังศึกษาอิทธิพลของการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉพาะบางรายวิชา ได้เช่นกัน

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพล ของการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้บริหาร สถานศึกษา ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน นักศึกษา

4. ควรทำการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุ ของการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ในตัวแปรต่างๆ เพื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรในทางตรงและทางอ้อม

เอกสารอ้างอิง

- [1] ทศพร วทานิชานนท์. 2542. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [2] รพีพร มณีพงษ์. 2533. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการเล่นเกมวีดิทัศน์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาวิทยาลัย สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

[3] McClelland, David C and Others. 1969.

The achievement motive.

New York : Appleton-Century-Crafts.

- [4] สายฝน คำชาย. 2546. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลนครอุดรธานี. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตร มหาวิทยาลัยสาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- [5] ประยูร ไชยวรรณ. 2549. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตร มหาวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- [6] Schramm, Wilbur. 1974. **The Process and Effect of Mass Communications.** University of Illinois Press.
- [7] ไพฑูรย์ พิมพ์. 2550. ความคิดเห็นและการยอมรับการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 6(1) : 94.
- [8] อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม. 2530. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [9] ปราณีย์ เอี่ยมละออภักดี. 2547. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. กรุงเทพฯ: ทูลสงเสริมงานวิจัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.